
HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2017)0093

Arktista aluetta koskeva EU:n yhdenmetyt politiikka

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. maaliskuuta 2017 arktista aluetta koskevasta Euroopan unionin yhdenmetyt politiikasta (2016/2228(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 10. joulukuuta 1982 tehdyn ja 16. marraskuuta 1994 lähtien voimassa olleen Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS) ja Yhdistyneiden kansakuntien ilmastonmuutosta koskevan puitesopimuksen (UNFCCC),
- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2015 Pariisissa UNFCCC:n osapuolten 21. konferenssissa hyväksytyt sopimuksen (Pariisin sopimus) sekä Euroopan parlamentin sopimuksen ratifioinnista 4. lokakuuta 2016 suorittaman äänestyksen¹,
- ottaa huomioon Minamatan yleissopimuksen, valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevan yleissopimuksen, Göteborgin pöytäkirjan, Tukholman yleissopimuksen, Århusin yleissopimuksen ja biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen,
- ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen huippukokouksen ja YK:n yleiskokouksen 25. syyskuuta 2015 hyväksymän päätöslauselman ”Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development”²,
- ottaa huomioon 16. marraskuuta 1972 tehdyn Unescon yleissopimuksen maailman kulttuuri- ja luonnonperinnön suojelemisesta,
- ottaa huomioon ILO:n yleissopimuksen nro 169,
- ottaa huomioon viiden Pohjoisen jäämeren rannikkovaltion 28. toukokuuta 2008 antaman Ilulissatin julistuksen Pohjoisen jäämeren konferenssissa Ilulissatissa Grönlannissa,

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0363.

² YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/70/1.

- ottaa huomioon luonnonvarojen kehittämistä koskevista periaatteista arktisilla alueilla annetun julistuksen ”Circumpolar Inuit Declaration on Resource Development Principles in Inuit Nunaat”¹,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 13. syyskuuta 2007 hyväksymän alkuperäiskansojen oikeuksien julistuksen (UNDRIP) 61/295,
- ottaa huomioon neuvoston päätelmät arktisia alueita koskevista kysymyksistä ja erityisesti 20. kesäkuuta 2016, 12. toukokuuta 2014, 8. joulukuuta 2009 ja 8. joulukuuta 2008 annetut päätelmät,
- ottaa huomioon kesäkuussa 2016 julkaistun Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian ”Jaettu näkemys, yhteinen toiminta: vahvempi Eurooppa” sekä asiakirjan ”Yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa (YUTP) koskeva selvitys – EU:n painopisteet vuonna 2016”, jonka neuvosto hyväksyi 17. lokakuuta 2016,
- ottaa huomioon komission sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 27. huhtikuuta 2016 antaman yhteisen tiedonannon ”Arktista aluetta koskeva Euroopan unionin yhdenmetyt politiikka” (JOIN(2016)0021), komission ja korkean edustajan 26. kesäkuuta 2012 antaman yhteisen tiedonannon arktista aluetta koskevan Euroopan unionin politiikan määrittelystä (JOIN(2012)0019) ja 20. marraskuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Euroopan unioni ja arktinen alue” (COM(2008)0763),
- ottaa huomioon arktisten valtioiden kansalliset arktiset strategiat, erityisesti Tanskan kuningaskunnan (2011), Ruotsin (2011) ja Suomen (2013) strategiat sekä muiden EU:n ja muiden ETA:n jäsenmaiden strategiat,
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/137/EU Euroopan unionin sekä Grönlannin ja Tanskan kuningaskunnan välisistä suhteista,
- ottaa huomioon Arktisen neuvoston perustamisjulistuksen ja sen nykyisen ohjelman Yhdysvaltojen puheenjohtajakaudella 2015–2017,
- ottaa huomioon Barentsin euroarktisen alueen yhteistyön 20-vuotispäivänä 3. ja 4. kesäkuuta 2013 Kirkkoniemessä, Norjassa annetun julistuksen,
- ottaa huomioon arktisen alueen parlamentaarikkokonferenssin (CPAR) ja Barentsin alueen parlamentaarisen konferenssin julkilausumat ja erityisesti Ulan Udessa Venäjällä 14.–16. kesäkuuta 2016 pidetyssä CPAR:in 12. kokouksessa annetun julkilausuman,
- ottaa huomioon Brysselissä 18. helmikuuta 2013 pidetyn uudistettua pohjoista ulottuvuutta käsitelleen kolmannen ministerikokouksen yhteisen julkilausuman,
- ottaa huomioon pohjoista ulottuvuutta käsittelevän parlamentaarisen foorumin kokouksissa Reykjavíkissa, Islannissa toukokuussa 2015, Arkangelissa, Venäjällä marraskuussa 2013, Tromssassa, Norjassa helmikuussa 2011 ja Brysselissä syyskuussa 2009 hyväksytyt julkilausumat,

---

¹ http://www.inuitcircumpolar.com/uploads/3/0/5/4/30542564/declaration_on_resource_development_a3_final.pdf

- ottaa huomioon Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) hyväksymän polaarikoodin,
- ottaa huomioon alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (MARPOL),
- ottaa huomioon OPRC-yleissopimuksen, IOPC-rahaston ja kansainvälisen lisärahoituksen,
- ottaa huomioon 21. marraskuuta 2013 yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan toteuttamisesta (neuvoston Euroopan parlamentille yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta antaman vuosittaisen selvityksen pohjalta)¹, 12. syyskuuta 2013 yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan merellisestä ulottuvuudesta², 22. marraskuuta 2012 yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan roolista ilmastoon liittyvissä kriiseissä ja luonnonkatastrofeissa³ ja 12. syyskuuta 2012 neuvoston vuosittaisesta selvityksestä Euroopan parlamentille yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta⁴ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon aikaisemmat arktista aluetta koskevat päätöslauselmansa, erityisesti 12. maaliskuuta 2014 arktista aluetta koskevasta unionin strategiasta⁵, 20. tammikuuta 2011 pohjoisimpien alueiden kestävästä EU-politiikasta⁶ ja 9. lokakuuta 2008 arktisten alueiden hallinnasta⁷ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon 2. helmikuuta 2016 biologista monimuotoisuutta koskevan EU:n strategian väliarvioinnista⁸ ja 12. toukokuuta 2016 Agenda 2030:n seurannasta ja arvioinnista⁹ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon suhteista Sveitsiin ja Norjaan vastaavan sekä EU:n ja Islannin parlamentaarisisessa sekavaliokunnassa ja Euroopan talousalueen (ETA) parlamentaarisisessa sekavaliokunnassa toimivan valtuuskunnan (SINEEA-valtuuskunta) asiaa koskevat suositukset,
- ottaa huomioon 26. lokakuuta 2016 julkaistun komission Euroopan avaruusstrategian (COM(2016)0705),
- ottaa huomioon hyljetuotteiden kaupasta 6. lokakuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2015/1775,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan työjärjestyksen 55 artiklan mukaisesti järjestämät yhteiskokoukset,

---

¹ EUVL C 436, 24.11.2016, s. 17.

² EUVL C 93, 9.3.2016, s. 131.

³ EUVL C 419, 16.12.2015, s. 153.

⁴ EUVL C 353 E, 3.12.2013, s. 77.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0236.

⁶ EUVL C 136 E, 11.5.2012, s. 71.

⁷ EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 41.

⁸ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0034.

⁹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0224.

- ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön ja kansainvälisen kaupan valiokunnan, aluekehitysvaliokunnan ja kalatalousvaliokunnan lausunnot (A8-0032/2017),
- A. toteaa, että EU on globaali toimija; toteaa, että EU:lla on jo kauan ollut historiaan, maantieteeseen, talouteen ja tutkimukseen perustuvia sidoksia arktiseen alueeseen; ottaa huomioon, että kolme sen jäsenvaltiosta – Ruotsi, Suomi ja Tanska – ovat arktisia maita, ottaa huomioon, että arktinen alue on kansainvälisten vesialueiden ympäröimä ja että kaikilla maailman kansalaisilla ja hallituksilla, myös EU:lla, on velvollisuus tukea arktisen alueen suojelua;
- B. ottaa huomioon, että EU:n sitoutuminen pohjoiseen alueeseen ja arktiseen alueeseen alkoi jo 1990-luvun alussa, kun se osallistui Itämeren valtioiden neuvoston (CBSS) ja Barentsin euroarktisen neuvoston (BEAC) perustamiseen ja kun komissiosta tuli niiden elinten täysjäsen;
- C. toteaa, että pohjoisen ulottuvuuden politiikka, joka vaikuttaa EU:n sisäisiin asioihin ja ulkosuhteisiin, on kehittynyt EU:n, Venäjän, Norjan ja Islannin väliseksi yhdenvertaiseksi kumppanuudeksi; toteaa, että pohjoisen ulottuvuuden politiikan kumppanien lisäksi tähän yhteiseen politiikkaan osallistuvat useat muut monenväliset organisaatiot, kuten Arktinen neuvosto, Itämeren valtioiden neuvosto (CBSS) ja Barentsin euroarktinen neuvosto (BEAC) Kanadan ja Yhdysvaltojen ollessa tarkkailijoina; toteaa, että politiikka kattaa laajan maantieteellisen alueen ja että sillä on käytännön alueellisen yhteistyön kautta tärkeä rooli kestävän kehityksen, kansanterveyden ja sosiaalisen hyvinvoinnin, kulttuurin, ympäristönsuojelun, logistiikan ja liikenteen alalla;
- D. toteaa, että EU on laatinut vähitellen arktista aluetta koskevan politiikkansa ja tehostanut sitä; toteaa, että sidosten kehittämistä ja EU:n yhteisiä etuja edistetään parhaiten hyvin koordinoitujen yhteisten keinojen avulla; toteaa, että arktiseen alueeseen liittyvät haasteet edellyttävät yhteisiä alueellisia ja kansainvälisiä toimia;
- E. ottaa huomioon, että arktisen alueen on kohdattava sille tyypilliset sosiaaliset, ympäristölliset ja taloudelliset haasteet;
- F. ottaa huomioon, että Euroopan arktinen alue on harvaan asuttua ja että asukkaat ovat levittäytyneet laajalle alueelle, jolle on tyypillistä liikenneyhteyksien, kuten teiden, rautatieyhteyksien ja idän ja lännen välisten lentoyhteyksien, puute; toteaa, että Euroopan arktinen alue kärsii liian vähäisistä investoinneista;
- G. toteaa, että arktiseen alueeseen sovelletaan laaja-alaista kansainvälistä oikeudellista kehystä;
- H. ottaa huomioon, että Arktinen neuvosto on arktisen yhteistyön ensisijainen foorumi; ottaa huomioon, että 20 vuoden olemassaolonsa ajan Arktinen neuvosto on osoittanut kykynsä ylläpitää yhteistyötä rakentavassa ja positiivisessa hengessä sekä mukautua uusiin haasteisiin ja ottaa hoitaakseen uusia vastuualueita;
- I. ottaa huomioon, että arktisen alueen valtioilla on itsemääräämisoikeus ja lainkäyttövalta maa- ja vesialueistaan; ottaa huomioon, että arktisen alueen väestön oikeuksia alueen luonnonvarojen kestävään käyttöön pyrkimisessä on kunnioitettava;

- J. toteaa, että kiinnostus arktiseen alueeseen ja sen luonnonvaroihin kasvaa alueen muuttuvan ympäristön ja luonnonvarojen niukkuuden vuoksi; toteaa, että alueen geopoliittinen merkitys kasvaa; toteaa, että ilmastonmuutoksen vaikutukset ja kasvava kilpailu arktiselle alueelle pääsystä ja sen luonnonvaroista sekä taloudellisen toiminnan lisääntyminen ovat tuoneet riskejä alueelle, ympäristöön ja ihmisen turvallisuuteen kohdistuvat haasteet mukaan luettuina, mutta myös uusia mahdollisuuksia esimerkiksi erittäin kehittyneelle kestäväälle biotaloudelle; toteaa, että ilmastonmuutoksen seurauksena avautuu uusia laivareittejä ja uudet kalastusalueet ja luonnonvarat voivat johtaa ihmisen toiminnan lisääntymiseen ja ympäristöhaasteisiin tällä alueella;
- K. toteaa, että arktinen alue on ollut jo pitkään rakentavan kansainvälisen yhteistyön vyöhyke, ja katsoo, että arktisen alueen jännitteet on säilytettävä vähäisinä;
- L. katsoo, että hyvät yhteydet, joiden avulla pohjoinen alue liitetään entistä paremmin muuhun EU:hun, ovat ennakkoehto pohjoisten kasvukeskusten kestäväen ja kilpailukykyisen talouden kehittämiseksi, koska sijoittajat ja sidosryhmät osoittavat yhä enemmän kiinnostusta niihin niiden hyödyntämättömien resurssien ja ekologisesta näkökulmasta keskeisen roolin vuoksi;
- M. toteaa, että vuoteen 2015 mennessä Venäjän federaatio oli perustanut ainakin kuusi uutta tukikohtaa napapiirin pohjoispuolelle, mukaan luettuina kuusi syvämerisatamaa ja kolmetoista lentokenttää, ja että se on lisännyt maavoimien läsnäoloa arktisella alueella;
- N. toteaa, että vakaat, terveet ja kestävät ekosysteemit arktisella alueella, jossa asuu elinkelpoisia yhteisöjä, ovat strategisesti tärkeitä Euroopan ja maailman poliittisen ja taloudellisen vakauden kannalta; korostaa, että arktisella alueella sijaitsee yli puolet maailman kosteikoista ja että sillä on keskeinen merkitys veden puhdistamisen kannalta; ottaa huomioon, että Eurooppa osallistuu vesien hyvän tilaa koskevien tavoitteiden saavuttamiseen Euroopan unionissa vesipolitiikan puitedirektiivin nojalla; toteaa, että arktisten sosiaalisten ekosysteemien säilyttämisen osalta toimimatta jättämisen kustannukset kasvavat eksponentiaalisesti;
- O. toteaa, että arktisen merialueen jääpeite on pienentynyt merkittävästi vuodesta 1981 lähtien ja ikeroudan alueet ovat vähenemässä, mikä aiheuttaa riskin, että suuria määriä hiilidioksidia¹ ja metaania vapautuu sattumanvaraisesti ilmakehään, lumipeite vähenee edelleen ja sulavat jäätiköt edistävät merenpinnan tason nousua maailmanlaajuisesti; toteaa, että on havaittu, että merijää katoaa jopa nopeammin kuin on ennustettu, sillä kesällä esiintyvän merijään määrä on pienentynyt yli 40 prosenttia 35 vuodessa; toteaa, että ilmastonmuutos etenee kaksi kertaa nopeammalla ja edelleen kiihtyvällä vauhdilla napa-alueilla ja että se aiheuttaa tuntemattomia ja ennakoimattomia muutoksia maailman ekosysteemeihin;
- P. toteaa, että kolme EU:n jäsenvaltiota (Tanska, Suomi ja Ruotsi) ja yksi merentakainen maa ja alue (Grönlanti) ovat kahdeksanjäsenen Arktisen neuvoston jäseniä ja seitsemän muuta jäsenvaltiota (Ranska, Saksa, Italia, Alankomaat, Puola, Espanja ja Yhdistynyt kuningaskunta) ovat tarkkailijoita; toteaa, että EU odottaa virallisen asemansa lopullista toteutumista Arktisen neuvoston tarkkailijana;

---

¹ Arvioiden mukaan puolitoista miljardia tonnia hiilidioksidia on varastoituneena Arktisella alueella.

- Q. toteaa, että ympäristönsuojelu ja kestävä kehitys ovat kaksi tärkeintä Ottawan julistuksen periaatetta ja että kyseinen julistus loi perustan Arktiselle neuvostolle vuonna 1996;
- R. toteaa, että noin neljä miljoonaa ihmistä asuu arktisella alueella ja heistä noin kymmenen prosenttia kuuluu alkuperäiskansoihin; katsoo, että herkkää arktista ympäristöä sekä alkuperäiskansojen perusoikeuksia on kunnioitettava ja suojeltava entistä tiukemmilla suojatoimilla; toteaa, että alkuperäiskansojen ja paikallisen väestön oikeudet antaa lupa luonnonvarojen hyödyntämiseen ja osallistua sitä koskevaan päätöksentekoon on taattava; toteaa, että pilaavien aineiden ja raskasmetallien lisääntymisellä arktisella alueella on haitallisia vaikutuksia elintarvikeketjuun, sillä niitä esiintyy eläimistöissä ja kasvistossa, erityisesti kaloissa, ja että tämä aiheuttaa huomattavan terveysongelman paikallisille asukkaille ja kalatuotteiden kuluttajille muualla;
- S. toteaa, että arktiset ekosysteemit, kasvit ja eläimet mukaan luettuina, ovat erityisen herkkiä häiriöille ja niiden elpymisaika on suhteellisen pitkä; toteaa, että kielteiset ympäristövaikutukset ovat usein kumulatiivisia ja peruuttamattomia ja aiheuttavat usein ulkoisia maantieteellisiä ja ekologisia vaikutuksia (esimerkiksi haittoja valtamerten ekosysteemeille);
- T. toteaa, että viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana lämpötila on kohonnut arktisella alueella noin kaksi kertaa nopeammin maapallon keskiarvoon verrattuna;
- U. toteaa, että kasvihuonekaasujen ja ilman epäpuhtauksien määrän lisääntyminen ilmakehässä vaikuttaa ilmaston muuttumiseen arktisella alueella; toteaa, että epäpuhtaudet arktisen alueen ilmastossa ovat peräisin pääasiassa Aasian, Pohjois-Amerikan ja Euroopan päästöistä, joten EU:n päästövähennystoimilla on merkittävä rooli arktisen alueen ilmastomuutoksen torjunnassa;
- V. ottaa huomioon, että arktisen alueen meriliikenteessä raskaan polttoöljyn käytön aiheuttamat riskit ovat monilukuiset; toteaa, että öljyvuotojen tapauksessa raskas polttoöljy emulgoituu, vajoaa ja voi kulkeutua pitkiä välimatkoja, mikäli se juuttuu jäähän; toteaa, että vuotanut raskas polttoöljy aiheuttaa valtavia riskejä arktisen alueen alkuperäiskansojen elintarviketurvalle, sillä niiden toimeentulo on riippuvainen kalastuksesta ja metsästyksestä; toteaa, että raskaan polttoöljyn palaminen tuottaa rikkioksideja ja raskasmetalleja sekä suuria määriä mustaa hiiltä, joka stimuloi lämmön imeytymistä jäämassaan, nopeuttaa sulamisprosessia ja ilmastonmuutoksen vaikutuksia, kun se ajautuu arktisen alueen jäähän; huomauttaa, että Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO) on kieltänyt raskaiden polttoöljyjen kuljetuksen ja käytön Etelämannerta ympäröivillä vesillä;
- W. toteaa, että unionin olisi toimittava johtavassa roolissa kansainvälisissä tilaisuuksissa käytävissä keskusteluissa ja neuvotteluissa, jotta varmistetaan, että kaikki toimijat ottavat vastuun kasvihuonekaasupäästöjen tai pilaavien aineiden vähentämisestä ja kohtaavat luonnonvarojen kestävä hoidon asettamat yhä kasvavat haasteet;
- X. toteaa, että ydinvoiman käytöstä jäänmurtajissa ja rannikolle sijoitetuista laitoksista johtuvat riskit olisi otettava huomioon ja minimoitava kaikissa valmiuteen ja reagointiin liittyvissä toimitissa;

- Y. toteaa, että minkäänlaisen jätteen kaato arktisen alueen jääpeitteeseen ei ole missään oloissa kestävä jätehuoltoratkaisu, kuten Camp Centuryyn viimeaikaiset tutkimustulokset Grönlannissa osoittivat;
- Z. katsoo, että arktista aluetta koskevissa EU:n toimissa olisi otettava entistä tarkemmin huomioon kestävä kehityksen tavoitteet, jotka EU on sitoutunut saavuttamaan vuoteen 2030 mennessä;
- AA. katsoo, että tieteelliseen tietoon ja myös paikalliseen ja alkuperäisväestön tietämykseen perustuva päätöksenteko on avainasemassa hauraan arktisen ekosysteemin suojelun, riskien vähentämisen, paikallisten yhteisöjen sopeutumisen mahdollistamisen ja kestävä kehityksen edistämisen kannalta; toteaa, että EU on johtava arktisen alueen tutkimuksen rahoittaja maailmassa ja se edistää tutkimustulostensa vapaata vaihtoa;
- AB. toteaa, että yhdistämällä tasapainoisesti toisaalta arktisen alueen teollinen asiantuntemus ja erikoistuminen ja toisaalta sitoutuminen ympäristöystävällisiin ja kestäviin kehitystavoitteisiin voidaan tarjota mahdollisuus ekologiseen innovointiin, teollisuuden symbiooseihin ja tehokkaaseen jätehuoltoon arktisella alueella ja sen myötä säilyttää sen ympäristön koskemattomuus ja mahdollisuudet uusille ja nouseville liiketoimintamahdollisuuksille ja työpaikkojen määrän kasvulle prosessissa, jolla vaikutetaan samalla myönteisesti myös nuorison työllistymiseen ja ratkaistaan väestön ikääntymiseen liittyvä haaste;
- AC. katsoo, että satelliittiviestintään liittyvät nykyiset tekniset valmiudet Euroopan unionissa Copernicus- tai Galileo-ohjelman tarjoamien palvelujen ja infrastruktuurien mukaisesti voisivat vastata arktisella alueella olevien käyttäjien tarpeisiin;
- AD. katsoo, että paikallisten yhteisöjen osallistuminen on keskeistä luonnonvarojen menestyksekkäälle hoidolle ja hauraiden ekosysteemien kestävyiden rakentamiselle;
- AE. toteaa, että arktista aluetta koskevassa päätöksenteossa on tärkeää ottaa huomioon perinteinen ja paikallinen tietämys;
- AF. katsoo, että saamelaisten, nenetsien, hantien, evenkien, tšuktšien, aleuttien, jupikkien ja inuittien kulttuureja on suojeltava UNDRIP:n mukaisesti; katsoo, että arktisen alueen alkuperäiskansoilla on oikeus käyttää kotialueensa luonnonvaroja ja sen vuoksi niiden olisi oltava osapuolia kaupallista kalastusta koskevissa tulevilla suunnitelmissa;
- AG. katsoo, että arktisella alueella kalastustoiminnassa on noudatettava alueen sääntelyä koskevia voimassa olevia kansainvälisiä sopimuksia, mukaan lukien vuoden 1920 Huippuvuoria koskevaa sopimusta, ja erityisesti sopimuksen osapuolina olevien valtioiden oikeuksia sekä perinteisiä kalastusoikeuksia;
1. suhtautuu myönteisesti yhteiseen tiedonantoon, jossa määritellään erityistoiminta-alat ja joka on positiivinen edistysaskel kohti arktista aluetta koskevaa yhdennettyä EU:n politiikkaa ja entistä johdonmukaisempien EU:n toimintapuitteiden kehittämistä niin, että Euroopan arktinen alue on keskipisteessä; korostaa, että arktisia kysymyksiä koskevien EU:n sisäisten ja ulkoisten toimien on oltava entistä johdonmukaisempia; kehottaa komissiota laatimaan konkreettiset täytäntöönpano- ja seurantatoimet tiedonantoon varten; toistaa vaatimuksensa johdonmukaisesta strategiasta ja EU:n toimintaa arktisella alueella koskevasta konkreettisesta toimintasuunnitelmasta, jossa arktisen alueen herkän ekosysteemin säilyttämistavoitteen olisi oltava lähtökohta;

2. pitää myönteisenä yhteisen tiedonannon kolmea painopistealaa, nimittäin ilmastomuutosta, kestävästä kehityksestä ja kansainvälistä yhteistyötä;
3. korostaa UNCLOSin merkitystä luotaessa keskeiset monenkeskiset oikeudelliset puitteet, jotka koskevat kaikkea toimintaa valtamerillä, myös arktisella alueella, arktisen alueen mannerjalustan rajaamista ja alueen sisäisten suvereniteettikysymysten ratkaisemista aluemerillä; toteaa, että arktisella alueella on vain muutamia ratkaisemattomia lainkäyttövaltaa koskevia kysymyksiä; katsoo, että kansainvälisen oikeuden kunnioittaminen arktisella alueella on olennaista; korostaa, että Pohjoisnapaa ympäröivät vedet ovat enimmäkseen kansainvälisiä vesiä; kannattaa EU:n vahvaa roolia edistettäessä tehokkaita monenkeskisiä järjestelyjä ja sääntöihin perustuvaa maailmanjärjestystä lujittamalla ja panemalla johdonmukaisesti täytäntöön asiaa koskevia kansainvälisiä, alueellisia ja kahdenvälisiä sopimuksia ja puitteita; korostaa, että EU:lla olisi oltava myönteinen rooli sellaisten sopimusten edistämiseksi ja tukemisessa, joilla vahvistetaan biologisen monimuotoisuuden ja ympäristön hoitoa, jotka eivät kuulu kansallisiin oikeudenkäyttöalueisiin Pohjoisella jäämerellä; toteaa, että tämä ei koske merenkulkua eikä perinteisiä elinkeinoja; kehottaa EU:ta tekemään tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa alueen ympäristön säilyttämisen ja suojelun tukemiseksi; korostaa Arktisen neuvoston tärkeää tehtävää rakentavan yhteistyön, vähäisten jännitteiden, rauhan ja vakauden säilyttämisessä arktisella alueella;
4. pitää myönteisenä, että Euroopan unioni on ratifioinut Pariisin sopimuksen ja sopimus tuli voimaan 4. marraskuuta 2016; kehottaa kaikkia osapuolia panemaan se täytäntöön nopeasti ja tehokkaasti; kannustaa jäsenvaltioita ratifioimaan Pariisin sopimuksen, jotta voidaan edetä kunnianhimoisissa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteissa ja -toimissa sekä päästökauppa-alalla että ponnistelujen jakautumisen alalla pitäen mielessä tavoitteen, jonka mukaisesti lämpötilan nousu rajoitetaan 1,5 celsiusasteeseen vuoteen 2100 mennessä;
5. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan rooliaan Pariisin sopimuksen, Minamatan yleissopimuksen, valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevan yleissopimuksen, Göteborgin pöytäkirjan, Tukholman yleissopimuksen, polaarikoodin ja biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen kaltaisten kansainvälisten yleissopimusten tehokkaassa täytäntöönpanossa; kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota pysyvien orgaanisten yhdisteiden arviointikomiteassa käynnissä olevaan kansainväliseen prosessiin, jonka tarkoituksena on luopua vaiheittain pysyvien orgaanisten yhdisteiden ja mustan hiilen käytöstä; kehottaa EU:n kumppanivaltioita tekemään samoin;
6. tukee arktisten suojelualueiden verkoston kehittämistä ja kansainvälisten merialueiden suojelua Pohjoisnavan alueella rannikkovaltioiden talousalueiden ulkopuolella;
7. pyytää, että kaupallisen kalastuksen kehittäminen arktisella alueella tehdään täysin alueen herkkään ja erityislaatuiseen luontoon soveltuvalla tavalla; vaatii, että ennen kuin arktisilla alueilla käynnistetään uutta kaupallista kalastustoimintaa, on tehtävä luotettavia ja ennakoivia tieteellisiä arvioita kalakannoista, jotta voidaan määrätä kalastustasot, jotka mahdollistavat pyynnin kohteena olevien kalakantojen säilyttämisen kestävästi enimmäistuoton mahdollistavan tason yläpuolella eivätkä johda muiden lajien kantojen heikentymiseen tai meriympäristön vakavaan vahingoittumiseen; painottaa, että kaikkea valtamerikalastusta on säänneltävä alueellisessa kalastuksenhoitojärjestelmässä, jossa noudatetaan tieteellisiä ohjeita ja jolla on vankka valvonta- ja seurantaohjelma hallintatoimenpiteiden noudattamisen varmistamiseksi;

painottaa, että yksinomaisten talousvyöhykkeiden sisällä tapahtuvan kalastuksen on täytettävä samat normit; kehottaa keskeyttämään teollisen kalastuksen, myös pohjatroulauksen, arktisilla vesillä, joilla ei ole kalastettu aiemmin;

8. pitää myönteisinä meneillään olevia neuvotteluja arktisen alueen rannikkovaltioiden ja kansainvälisten osapuolten välisestä kansainvälisestä sopimuksesta, jonka tavoitteena on sääntelemättömän kalastuksen torjuminen arktisen alueen kansainvälisillä vesillä, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita allekirjoittamaan tämän julistuksen ja kannattamaan sen tekemistä osapuolia oikeudellisesti sitovaksi;
9. kehottaa komissiota tukemaan ja kannustamaan arktisen alueen maita, jotta ne voivat pyrkiä lisäämään kaikkia alueen kantoja koskevaa saatavilla olevaa tietoa ja tutkimusta;
10. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vauhdittamaan toimiaan EU:n lainsäädäntökehyksen puitteissa sopimalla kunnianhimoisista vähentämistavoitteista kansallisia päästörajoja koskevasta direktiivistä käytävissä neuvotteluissa madaltamalla paikallisia epäpuhtaustasoja puhtaan ilman toimenpidepaketin avulla, jotta voidaan vähentää kaukokulkeutuvia epäpuhtauksia ja erityisesti nokea, ja neuvottelemalla kunnianhimoisista kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevista tavoitteista ja toimenpiteistä päästökaupan ja ponnistelujen jakautumisen alalla pitäen mielessä tavoitteen, jonka mukaisesti lämpötilan nousu rajoitetaan 1,5 celsiusasteeseen vuoteen 2100 mennessä;
11. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että meriluonnon monimuotoisuuden suojelua kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla koskeva Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimus, josta neuvotellaan parhaillaan, on vahva ja tehokas ja että sen avulla vahvistetaan suojeltujen merialueiden, myös merten resurssien käyttökieltoalueiden, tunnistusta, nimeämistä, hallintaa ja täytäntöönpanoa;
12. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan rooliaan biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen ja siihen liittyvien kansainvälisten sopimusten tehokkaassa täytäntöönpanossa; pitää tärkeänä, että strategisen suunnitelman mukaan, joka koskee ekosysteemejä uhkaavien haitallisten vieraslajien ja niiden leviämisreittien tunnistamista asettamista tärkeysjärjestykseen ja joka hyväksyttiin Nagoyan pöytäkirjan 10 artiklassa, kaikkien haitallisimpia vieraslajeja valvotaan tai ne tuhotaan, ja toimet kohdistetaan niiden leviämisreitteihin, jotta haitallisten vieraslajien siirtyminen ja tunkeutuminen voidaan pysäyttää, myös arktisilla alueilla;
13. kehottaa jäsenvaltioita kieltämään fossiilisten polttoaineiden tuet, jotka alentavat energian tuotantoon käytettävien fossiilisten polttoaineiden kustannuksia, jotta fossiilisten polttoaineiden hyödyntäminen ja käyttö vähenee;
14. kehottaa EU:ta edistämään ennalta varautumiseen perustuvia tiukkoja sääntelyvaatimuksia ympäristönsuojelun sekä öljyn turvallisen etsinnän, hyödyntämisen ja tuotannon alalla kansainvälisesti; vaatii kieltämään öljynporauksen EU:n ja ETA:n jäisillä arktisen alueen vesillä ja kehottaa EU:ta edistämään vastaavia ennalta varautumiseen perustuvia vaatimuksia Arktisessa neuvostossa ja arktisen alueen rannikkovaltioissa;
15. pitää tärkeänä, että EU kannustaa osapuolia Minamatan yleissopimuksen pikaiseen ratifiointiin elohopeapäästöjen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi;

16. suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen kanavoida Euroopan rakenne- ja investointirahastojen (ERI-rahastot) varoja ilmastotoimien valtavirtaistamiseen arktisella alueella ottaen huomioon paikalliset olot ja arktisten alueiden erityisen luonnon;
17. korostaa, että yhä kasvavaa luonnonvarojen käyttöä arktisella alueella olisi ohjattava siten, että kunnioitetaan paikallisväestöä ja että se hyötyy tästä sekä otetaan täysi ympäristövastuu hauraasta arktisen alueen ympäristöstä; katsoo, että tämä strateginen valinta on olennainen osa EU:n arktisen alueen sitoumuksen legitimiuden ja paikallisen tukemisen varmistamista;
18. kehottaa komissiota ja niitä jäsenvaltioita, jotka ovat Arktisen neuvoston jäseniä tai tarkkailijoita, tukemaan työtä, jota Arktinen neuvosto tekee parhaillaan ympäristövaikutusten arviointien parissa arktisen alueen herkkien ekosysteemien säilyttämiseksi Espoon yleissopimuksen mukaisesti; korostaa ympäristövaikutusten arviointien keskeistä merkitystä kestävän taloudellisen toiminnan kehittämisen ja arktisen alueen erityisen herkkien ekosysteemien ja yhteisöjen suojelemisen kannalta; kehottaa kiinnittämään huomiota seuraaviin esimerkinomaisiin perusteisiin, joita Inuit Circumpolar Council (ICC) on esittänyt arktisella alueella toteutettavien hankkeiden arvioimiseksi:
  - kaikki mahdolliset ympäristövaikutukset, sosioekonomiset vaikutukset ja kulttuurivaikutukset hankkeen aikana ja sen jälkeen, mukaan luettuina nykyisten ja tulevien hankkeiden kumulatiiviset vaikutukset on otettava huomioon
  - ennalta varautumisen periaatetta ja saastuttaja maksaa -periaatetta on noudatettava hankkeiden suunnittelun, arvioinnin, täytäntöönpanon ja hyötykäytön kaikissa vaiheissa
  - luonnonympäristön ja maa-alueiden raivaaminen ja ennalleen palauttaminen on suunniteltava huolellisesti ja rahoitettava täysimääräisesti etukäteen
  - öljyvahinkojen torjuntaa koskeviin hankkeisiin on sisällytettävä vahvistettu näyttö teollisuuden valmiudesta kerätä vuotanut öljy talteen olosuhteissa, jolloin jää on kiinteää, murrettua tai uudelleen jäätyneenä
  - on perustettava öljyn etsinnästä ja hyödyntämisestä merellä johtuvien maa-, vesi- ja merialueiden pilaantumista koskeva vastuu- ja korvausjärjestelmä;
19. painottaa, että on tärkeää löytää keinot yritysten yhteiskuntavastuun sisällyttämiseksi arktisella alueella liiketoimintaa harjoittavien yritysten toimiin yhteistyössä yritysmaailman edustajien, kuten arktisen talousneuvoston kanssa; suosittelee, että tarkastellaan mahdollisuuksia edistää vapaaehtoisten mekanismien avulla yrityksille korkeita sosiaalisia ja ympäristöön liittyviä suoritusstandardeja, esimerkiksi korostamalla ”parhaita suorituksia” arktisen alueen yritysten vastuullisuutta koskevassa luettelossa arktisen alueen yritysten investointipöytäkirjan ja YK:n Global Compact -aloitteen perusteella;
20. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan kaikkia Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) pyrkimyksiä merenkulun päästöjen vähentämistä koskevan maailmanlaajuisen sopimuksen aikaansaamiseksi;

21. tunnustaa jatkuvan ja riittävän rahoituksen merkityksen harvaan asutuilla pohjoisilla alueilla, koska sillä voidaan torjua pysyviä haittatekijöitä, jotka johtuvat harvasta asutuksesta, ankarista ilmasto-olosuhteista ja pitkistä etäisyyksistä;
22. kehottaa EU:n toimielimiä ja asianomaisia jäsenvaltioita tekemään tiivistä yhteistyötä arktiseen alueeseen liittyvissä kysymyksissä; kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka ovat Arktisen neuvoston jäseniä, antamaan muille jäsenvaltioille ja korkealle edustajalle tietoja kaikista yhteistä etua koskevista asioista Arktisessa neuvostossa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
23. korostaa, että EU:n on käytävä kaikkien arktisen alueen kumppaneiden kanssa toimintapoliittista vuoropuhelua, ja kehottaa tehostamaan EU:n ja Arktisen neuvoston välistä yhteistyötä pohjoisen ulottuvuuden, Barentsin euroarktisen neuvoston ja pohjoisimpien alueiden yhteistyössä mukana olevien muiden elinten puitteissa; painottaa Arktisen neuvoston tarkkailijoiden merkittävää asemaa, koska niillä on paljon kokemusta ja ne ovat pitkään osallistuneet tieteelliseen ja poliittiseen yhteistyöhön arktisella alueella; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti Arktisen neuvoston puheenjohtajavaltion ja tarkkailijoiden välillä käytävään vuoropuheluun;
24. kannattaa voimakkaasti ajatusta siitä, että EU:lle myönnetään tarkkailijan asema Arktisessa neuvostossa; on vakuuttunut siitä, että EU:n virallisen tarkkailijan aseman täysimääräinen täytäntöönpano vaikuttaisi myönteisesti Arktisen neuvoston poliittiseen ja institutionaaliseen rooliin arktisen alueen asioita käsiteltäessä ja vahvistaisi sitä;
25. on tyytyväinen tehostettuun koordinointiin komission ja EUH:n välillä arktisen alueen kysymyksissä; ehdottaa, että perustetaan pohjoisten alueiden toimintapolitiikoista vastaava yksikkö EUH:hon ja että EUH:n ja komission yksiköiden välistä yhteistyötä tehostetaan johdonmukaisen, koordinoitun ja yhdenmukaisen poliittisen lähestymistavan varmistamiseksi asiaankuuluvilla keskeisillä politiikan aloilla;
26. panee merkille EU:n valmiudet vaikuttaa mahdollisten turvallisuushaasteiden ratkaisemiseen; kehottaa EU:ta edistämään yhdessä jäsenvaltioiden kanssa ja yhteistyössä arktisen alueen valtioiden kanssa toimia siviilialan turvallisuusmekanismien rakentamiseksi ja tehostamaan sekä luonnon että ihmisen aiheuttamien kriisien ja katastrofien hallintavalmiuksia sekä etsintä- ja pelastusinfrastruktuureja;
27. kehottaa kiinnittämään huomiota siihen, että energian huoltovarmuus liittyy läheisesti ilmastonmuutokseen; katsoo, että energian huoltovarmuutta on parannettava vähentämällä EU:n riippuvuutta fossiilisista polttoaineista; korostaa, että arktisen alueen muuttuminen on yksi huomattavimmista EU:n turvallisuuteen kohdistuvista ilmastonmuutoksen vaikutuksista; korostaa, että tämän uhkia moninkertaistavan tekijän tarkastelun on perustuttava arktista aluetta koskevaan EU:n vahvistettuun strategiaan ja EU:ssa tuotettua uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskevaan tehostettuun politiikkaan, jotta voidaan vähentää merkittävästi unionin riippuvuutta ulkoisista lähteistä ja parantaa sen turvallisuusasemaa;
28. kehottaa laatimaan sellaisia toimintasuunnitelmia öljyn tahrerien luonnonvaraisten eläinten pelastamiseksi ennalta määritettyjen hyvien käytäntöjen mukaisesti kaikissa arktisen alueen valtioissa, jotka käsittävät myös vaarassa olevien haavoittuvien lajien tehokkaan arvioinnin, toteuttamiskelpoiset ennaltaehkäisevät strategiat ja toimintastrategiat niiden suojelun varmistamiseksi;

29. korostaa rakentavaa ja pragmaattista rajat ylittävää yhteistyötä pohjoisen ulottuvuuden ja sen kumppanuuksien sekä Barentsien alueen yhteistyön puitteissa;
30. korostaa, että on tärkeää jatkaa toimintaa ja vuoropuhelua Venäjän kanssa arktisen alueen yhteistyön ja erityisesti EU:n ja Venäjän välisen rajat ylittävän yhteistyön puitteissa huolimatta siitä, että alueelle on sijoitettu lisää Venäjän asevoimien joukkoja, tukikohtia on rakennettu ja niitä on avattu uudelleen ja että Venäjälle on perustettu arktinen sotilaspiiri; korostaa, että EU:n on edelleen puolustettava strategisia etujaan Venäjään nähden hyödyntämällä valikoivaa sitoutumista ja pyrittävä edistymään yhteistä huolta aiheuttavissa kysymyksissä, joissa on mahdollista löytää ratkaisuja yhteisiin haasteisiin ja uhkiin; kehottaa sisällyttämään tämän asian arktista aluetta koskevaan EU:n strategiaan; korostaa, että arktinen alue on olennainen osa kansainvälisten suhteiden ympäristöulottuvuutta sekä taloudellista ja poliittista ulottuvuutta;
31. katsoo, että pohjoista ulottuvuutta koskeva politiikka tarjoaa menestyksekkään mallin vakaudesta, yhteisestä omistajuudesta ja sitoutumisesta arktisen alueen yhteistyössä; painottaa pohjoisen ulottuvuuden alakohtaisten kumppanuuksien merkitystä, erityisesti ympäristön, infrastruktuurin ja logistiikan aloilla;
32. panee merkille, että on muodostunut EU:hun johtavia arktisia muuttoreittejä; korostaa, että muuttoreitit ja liikenteen lisääntyminen olisi otettava huomioon arktista aluetta koskevaa EU:n strategiaa laadittaessa;
33. kehottaa jälleen EU:ta ja sen jäsenvaltioita vaalimaan aktiivisesti merenkulun ja viattoman kauttakulun vapauden periaatteita;
34. suhtautuu myönteisesti suunnitelmiin perustaa Euroopan arktisen alueen sidosryhmien foorumi; korostaa, että on lisättävä nykyisten rahoitusvälineiden välisiä synergioita, jotta voidaan estää mahdolliset päällekkäisyydet ja maksimoida sisäisten ja ulkoisten EU:n ohjelmien välinen vuorovaikutus; toteaa, että Suomi on tarjoutunut isännöimään foorumia, jonka on määrä kokoontua ensimmäistä kertaa vuonna 2017;
35. painottaa, että on tärkeää sisällyttää arktista aluetta koskevaan päätöksentekoon perinteinen ja paikallinen tietämys;
36. vahvistaa jälleen EU:n tuen UNDRIP:lle; muistuttaa erityisesti sen 19 artiklasta, jonka mukaan valtiot neuvottelevat vilpittömässä mielessä ja toimivat yhteistyössä kyseisten alkuperäiskansojen kanssa näiden omien edustuselinten kautta saadakseen niiden vapaan ja tietoon perustuvan ennakkosuostumuksen ennen kuin valtiot hyväksyvät ja panevat täytäntöön lainsäädännöllisiä tai hallinnollisia toimia, jotka voivat vaikuttaa alkuperäiskansoihin; kehottaa ottamaan erityisesti alkuperäiskansat entistä paremmin ja aikaisemmin mukaan kansalaiseskeisen arktisen alueen politiikan laadintaan ja Arktisen neuvoston toimintaan; painottaa, että niiden ottaminen mukaan päätöksentekoon helpottaisi arktisen alueen luonnonvarojen kestävää hoitoa; korostaa, että väestön oikeudet, kulttuurit ja kielet on turvattava ja niitä on edistettävä; painottaa tarvetta kehittää arktisen alueen uusiutuvan energian lähteitä kestäväällä tavalla, jossa otetaan huomioon herkkä ympäristö ja johon osallistuvat täysimääräisesti myös alkuperäiskansat;

37. kiinnittää erityistä huomiota kestävän kehityksen tavoitteeseen 4.5, johon sisältyy sen varmistaminen, että alkuperäiskansoille taataan yhtäläinen mahdollisuus kaiken tasoiseen koulutukseen ja ammatilliseen valmennukseen, myös omilla kielillään;
38. painottaa, että helposti saatavilla oleva, yhteentoimiva, turvallinen ja kestävä matkailu Euroopan arktisilla maaseutualueilla ja harvaan asutuilla alueilla voi lisätä yhä enemmän liiketoimintaa, joka voi puolestaan lisätä työpaikkojen määrää pienissä ja keskisuurissa yrityksissä ja edistää alueen yleisesti myönteistä kehitystä; korostaa tämän vuoksi, että alueen matkailua olisi edistettävä siihen liittyvien infrastruktuuriin, tutkimukseen ja koulutukseen kohdistuvien sosiaalisten vaikutusten ja ympäristövaikutusten vuoksi;
39. korostaa alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen roolia arktisen alueen säilymisessä elinkelpoisena ja kestäväenä; kehottaa komissiota keskittymään antamaan näille yhteisöille pääsyn kaikkiin olennaisiin tietoihin EU:n sisämarkkinoiden vaatimuksista, parhaista käytännöistä ja rahoitusvälineistä; korostaa hyvin toimivien liikenneviestintä- ja sähköverkkojen sekä satelliittipaikannuksen ja tietoliikennetekniikoiden roolia taloudellisen toiminnan aikaansaamisessa alueella; muistuttaa komissiota sen asetuksen (EU) 2015/1775 mukaisesta velvoitteesta raportoida ja tiedottaa yleisölle ja toimivaltaisille viranomaisille asetuksen säännöksistä; painottaa tarvetta sisällyttää kotoperäinen ja paikallinen tietotaito päätöksentekomenettelyihin sekä varmistaa, että alkuperäis- ja paikallisyhteisöt osallistuvat entistä tiiviimmin niihin sekä hyväksyvät ne ja sitoutuvat niihin; korostaa, että tukea ja rahoitusta tarvitaan välttämättä; ehdottaa tässä yhteydessä alkuperäiskansojen arktista edustusta Brysselissä, jotta osallistumisesta tulisi näkyvämpää; katsoo, että EU:n olisi tuettava innovatiivisen teknologian käyttöönottoa arktisella alueella arktisten uusiutuvien energialähteiden kehittämiseksi;
40. korostaa, että uusinta tietotekniikkaa hyödyntävien kestävästi kehittyneiden ja korkeasta elämänlaadusta nauttivien yhteisöjen ylläpitäminen arktisilla alueilla on äärimmäisen tärkeää ja että EU voi olla ratkaisevassa asemassa tässä asiassa; muistuttaa, että arktisen alueen asukkailla on oikeus päättää omista elinkeinoistaan, ja ottaa huomioon heidän toiveensa alueen kestävästä kehityksestä; pyytää EUH:ta ja komissiota tehostamaan heidän kanssa käytävää vuoropuhelua ja selvittämään mahdollisuutta myöntää rahoitusta näille ryhmille ja varmistamaan, että heidän äänensä otetaan huomioon EU:ssa arktista aluetta koskevissa keskusteluissa; pitää myönteisenä alkuperäiskansojen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien tilannetta käsittelevän YK:n erityisraportoijan työtä sekä alkuperäiskansojen oikeuksia käsittelevän YK:n asiantuntijamekanismin työtä;
41. korostaa, että arktista aluetta koskevan poliittisen päätöksenteon olisi perustuttava tieteeseen, kun on kyse ympäristönsuojelusta ja ilmastonmuutoksen torjumisesta;
42. korostaa ERI-rahastojen tärkeää roolia Euroopan arktisen alueen kehittämisessä sekä kestäväen kasvun ja laadukkaiden työpaikkojen luomisessa tulevaisuuteen suuntautuvilla aloilla; korostaa myös arktisen alueen luonnonvarojen vastuullisen ja kunnioittavan kehittämisen tarvetta; kiinnittää huomiota pysyviin haittoihin, joita on tasoitettava (SEUT:n 174 artikla); painottaa strategian pitkän aikavälin merkitystä eri aloille, kuten digitaalistrategialle, ilmastonmuutokselle, siniselle kasvulle jne.;
43. painottaa, että arktisen alueen hyvillä yhteyksillä TEN-T-verkkoon, sen suunniteltuun ydinverkon laajennukseen Pohjanmeri–Itämeri-käytävän ja Skandinavia–Välimeri-käytävän osalta sekä muun tasoisten yhteyksien osalta on suuri merkitys, koska keskeinen liikenneinfrastruktuuri mahdollistaa ihmisten ja tavaroiden kestäväen

liikkuvuuden; muistuttaa Verkkojen Eurooppa -välineen ja Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR-rahasto) kaltaisista EU:n rahoitusmahdollisuuksista Euroopan arktisten alueiden infrastruktuurihankkeiden rahoittamisessa; panee merkille Euroopan investointipankin (EIP) merkittävän roolin tässä suhteessa; ehdottaa, että komissio kartoittaa mahdollisuuksia laajentaa kansainvälistä rahoitusyhteistyötä infrastruktuurin ja liitettävyyden kehittämiseksi, tieto- ja viestintätekniiset järjestelmät mukaan luettuina;

44. suhtautuu myönteisesti komission sitoumukseen, jonka mukaan arktisen alueen tutkimukseen myönnettävän rahoituksen taso Horisontti 2020 -puiteohjelmassa säilyy vähintään ennallaan, ja erityisesti sen aikomukseen tukea innovatiivisten teknologioiden käyttöönottoa; kehottaa komissiota lisäämään arktisen tutkimuksen EU-rahoitusta vuoden 2020 jälkeisessä monivuotisessa rahoituskehityksessä; kehottaa komissiota jatkamaan ja vahvistamaan Horisontti 2020 -puiteohjelman ja muiden rahoitusohjelmien käyttöä arktisen alueen tutkimiseen;
45. toteaa, että arktisen alueen meriekosysteemit ovat ratkaisevassa asemassa koko maapallon luonnon monimuotoisuuden säilyttämisessä; toteaa, että arktisen merijään väheneminen ja muut arktisen alueen ympäristömuutokset yhdistettyinä rajalliseen tieteelliseen tietoon alueen meriluonnonvaroista edellyttävät ennalta varautumiseen perustuvaa lähestymistapaa, jonka tarkoituksena on toteuttaa asianmukaisia kansainvälisiä toimenpiteitä arktisen avomeren luonnonvarojen säilyttämisen ja kestäväen käytön varmistamiseksi pitkällä ajanjaksolla;
46. kehottaa edistämään ja helpottamaan kansainvälistä tieteellistä tutkimusyhteistyötä kaikkien arktisen alueen tutkimuksen alalla ja tutkimusinfrastruktuurien luomisessa aktiivisten sidosryhmien keskuudessa ottaen huomioon, että entistä parempi tietämys arktisesta alueesta on ensisijaisen tärkeää, jotta kaikkiin haasteisiin voidaan vastata asianmukaisella tavalla; tukee johtavien arktisten tutkimuslaitosten välistä yhteistyötä, jonka tarkoituksena on kehittää EU-PolarNet-aloitteen mukainen yhdennetty eurooppalainen napa-alueiden tutkimusohjelma, johon sisältyy perinteinen ja paikallinen tietämys; toteaa, että komissio on kutsuttu kansainväliseen napa-alueita koskevaan tiedekonferenssiin, joka järjestetään Euroopassa vuonna 2018; painottaa Atlantin valtameren tutkimusyhteisliittymässä Kanadan ja Yhdysvaltojen kanssa tehtävän menestyksekkään yhteistyön merkitystä;
47. kehottaa komissiota jälleen perustamaan arktiselle alueelle EU:n arktisen tiedotuskeskuksen, jolle myönnetään riittävästi varoja, jotta voidaan varmistaa arktista aluetta koskevien tietojen ja tietämyksen tehokas saanti sekä edistää matkailua; toteaa, että tällainen EU:n arktinen tiedotuskeskus voitaisiin yhdistää nykyisiin Arktisiin keskuksiin tai johonkin muuhun arktiseen instituutioon, mikä vähentäisi ratkaisevasti kustannuksia;
48. kehottaa keräämään järjestelmällisemmin ja pitkältä aikaväliltä arktisista tutkimushankkeista peräisin olevia tietoja; pitää valitettavana, että yksittäisten hankkeiden saavutukset usein katoavat rahoituskaudelta toiselle siirryttäessä; kehottaa komissiota pyrkimään jatkuvuuteen vuoden 2020 jälkeisten arktisen tutkimuksen puitteiden suunnittelussa;
49. suhtautuu myönteisesti komission tukeen suojeltujen merialueiden perustamiselle arktiselle alueelle; muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita kestäväen kehityksen tavoitteisiin kuuluvasta rannikko- ja merialueita koskevasta vähintään 10 prosentin

suojelutavoitteesta; toteaa kuitenkin, että näitä asioita koskevan mahdollisen ehdotuksen olisi oltava johdonmukainen arktisen alueen valtioiden Arktisessa neuvostossa käymän keskustelun tuloksen kanssa; korostaa, että suojellut merialueet ovat ratkaisevan tärkeitä arktisen alueen ekosysteemien säilyttämiselle; muistuttaa, että paikallisyhteisöt on tärkeää saada osallistumaan täysimääräisesti näiden suojeltujen alueiden suunnitteluun, toteutukseen ja hoitoon;

50. korostaa avaruusteknologioiden ja avaruuteen liittyvien tutkimustoimien merkitystä, koska ne ovat tärkeitä turvallisen meriliikenteen sekä ympäristön valvonnan ja arktisen alueen ilmastonmuutoksen seurannan kannalta; kannustaa komissiota selvittämään Euroopan avaruusstrategiaa koskevassa tiedonannossaan (COM(2016)0705) todettujen arktisen alueen muutosten valossa mahdollisuuksia lisätä EU:n tulevien ja nykyisten satelliittiohjelmien käyttöä alueella yhteistyössä Arktisen neuvoston jäsenten kanssa ja ottamaan huomioon käyttäjien tarpeet GOVSATCOM-aloitteen puitteissa; kehottaa kaikkia sidosryhmiä hyödyntämään täysimääräisesti Galileo-satelliittinavigointiohjelmaa ja Copernicus-maanseurantaohjelmaa tässä yhteydessä;
51. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään ja tukemaan sellaisen merellisen suojelualueen perustamista Koillis-Atlantin merellisestä suojelusta tehdyn yleissopimuksen mukaisen OSPAR-komission alaisuuteen arktiselle avomerelle, jossa kielletään kaikki luonnonvaroja hyödyntävä toiminta, myös kalastus, pohjoisnapaa ympäröivillä kansainvälisillä vesillä, jotka sisältyvät OSPAR-yleissopimukseen;
52. kehottaa komissiota tukemaan aloitteita pohjatrootien käytön kieltämiseksi ekologisesti tai biologisesti merkittävillä merialueilla ja arktisella avomerellä;
53. pyytää, että alueen kaikenlaiselle kaupalliselle kalastukselle asetetaan uuden yhteisen kalastuspolitiikan suojelutavoitteet sekä määrällinen tavoite kantojen palauttamiseksi kestäväen enimmäistuoton mahdollistavan tason yläpuolelle ja niiden siellä pitämiseksi;
54. kehottaa EU:ta olemaan edelläkävijä sääntelemättömän kalastuksen ennaltaehkäisyssä arktisilla alueilla; katsoo, että EU:lla on tähän valtuudet, sillä jäsenvaltiot ovat mukana arktisen alueen kaikilla hallinnon tasoilla;
55. korostaa, että EU:n kalastuslaivastot eivät saa uhata alueen biologista monimuotoisuutta; on tyytyväinen biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen mukaisten ekologisesti ja biologisesti merkittävien alueiden määrittelyyn arktisella alueella, sillä kyseessä on merkittävä prosessi arktisen alueen biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi käytännössä, ja korostaa, että on tärkeää panna täytäntöön ekosysteemipohjaiseen hallintointiin (EBM) perustuva malli arktisen alueen rannikko-, meri- ja maaympäristöissä, kuten Arktisen neuvoston EBM-asiantuntijaryhmä on korostanut; kehottaa valtioita noudattamaan biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen ja UNCLOSin mukaisia velvoitteitaan ja luomaan suojeltujen merialueiden ja merensuojelualueiden verkoston Pohjoisella jäämerellä;
56. suosittelee vahvasti, että kaupallisen kalastuksen edelleen kehittäminen arktisella alueella tapahtuu aluetta koskevia kansainvälisiä sopimuksia, vuoden 1920 Huippuvuoria koskeva kansainvälinen sopimus mukaan lukien, näiden sopimusten osapuolina olevien valtioiden oikeuksia sekä perinteisiä kalastusoikeuksia noudattaen;

57. kehottaa komissiota tutkimaan arktisen alueen televiestintäinfrastruktuurin, myös satelliittien, vahvistamista ja esittämään sitä koskevia ehdotuksia tieteellisen tutkimuksen ja ilmastonseurannan tukemiseksi ja paikallisen kehityksen, navigoinnin ja meriturvallisuuden edistämiseksi;
58. toistaa vuonna 2014 esittämänsä kehotuksen komissiolle ja jäsenvaltioille, jotta ne toteuttaisivat kaikki tarvittavat toimenpiteet helpottaakseen aktiivisesti raskaan polttoöljyn käytön ja laivojen polttoaineena kuljettamisen kieltämistä arktisilla merialueilla purjehtivissa aluksissa Kansainvälisen merenkulkujärjestön Marpol-sopimuksen ja/tai satamavaltioiden suorittaman valvonnan avulla, josta säädetään Antarktista ympäröivien vesien osalta; kehottaa komissiota sisällyttämään raskaan polttoöljyn käytöstä aiheutuvat ympäristö- ja ilmatoriskit tutkimukseensa riskeistä, joita merenkulun lisääntyminen Koillisväylällä toisi mukanaan; kehottaa komissiota riittävien kansainvälisten toimenpiteiden puuttuessa tekemään ehdotuksia, jotka koskevat EU:n satamissa arktisen alueen vesialueiden kautta tapahtuvien matkojen jälkeen tai ennen niitä poikkeaviin aluksiin sovellettavia sääntöjä, jotta voitaisiin kieltää raskaan polttoöljyn käyttö ja kuljetus;
59. odottaa IMO:n polaarikoodin voimaantuloa vuosina 2017 ja 2018, koska se tekee arktisen alueen navigoinnista turvallisempaa; painottaa, että on tärkeää kehittää merellä työskenteleviä varten yhtenäinen pako-, evakuointi- ja pelastusjärjestelmä, jota voidaan soveltaa arktisen alueen porauslauttoihin ja aluksiin;
60. muistuttaa, että Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen (ETA-sopimus) nojalla Islanti ja Norja ovat sitoutuneet ympäristön laadun säilyttämiseen ja varmistamaan luonnonvarojen kestäväen käytön asiaa koskevan EU:n lainsäädännön mukaisesti;
61. korostaa Kiinan kasvavaa kiinnostusta arktiseen alueeseen, etenkin laivareiteille pääsyn ja sen energiavarojen käyttömahdollisuuksien osalta; panee merkille Islannin ja Kiinan tekemän vapaakauppasopimuksen ja kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti vaikutuksia, joita tästä voi olla kestäväälle talouskehitykselle Islannin puoleisella arktisella alueella ja myös EU:n taloudelle ja sisämarkkinoille;
62. muistuttaa, että vuonna 2007 tehdyn EU:n ja Grönlannin välisen kalastuskumppanuussopimuksen mukaisesti EU antaa Grönlannille taloudellista tukea vastuullisen kalastuksen ja kalavarojen kestäväen hyödyntämisen takaamiseksi Grönlannin talousvyöhykkeellä;
63. kehottaa jäsenvaltioita ratifioimaan nopeasti vastuusta ja vahingonkorvauksesta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen (HNS-yleissopimus) liitetyn vuoden 2010 pöytäkirjan ja liittymään siihen;
64. katsoo, että parlamenttien sitoutuminen ja tiivis parlamenttien välinen yhteistyö arktisissa asioissa erityisesti asianomaisten EU:n jäsenvaltioiden kansallisten parlamenttien kanssa on olennaista arktista aluetta koskevien toimintapolitiikkojen täytäntöönpanon kannalta;
65. kehottaa korkeaa edustajaa ja komissiota seuraamaan ilmastoon, ympäristönsuojeluun, merialueisiin, sosioekonomiseen kehitykseen ja turvallisuuteen liittyvää tilannetta arktisella alueella ja raportoimaan säännöllisesti parlamentille ja neuvostolle myös arktisia alueita koskevan EU:n politiikan täytäntöönpanosta;

66. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä arktisen alueen valtioiden hallituksille ja parlamenteille.